

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

לפני כבוד השופט רז נבון

התובעת: צ'סנר אורית, עו"ד
ע"י ב"כ עו"ד איריס אייש

נגד

הנתבעת: ר.ביסה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד בן עדני

פסק דין

1
2 לפני תביעה כספית ע"ס 48,000 ₪ שהוגשה ע"י התובעת כנגד הנתבעת, ועניינה פיצוי ללא
3 הוכחת נזק, בשל משלוח 48 הודעות פרסומת באמצעות משלוח מסרונים לטלפון הנייד של
4 התובעת, וזאת תוך הפרה נטענת של הוראות חוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982
5 (להלן: "חוק התקשורת").

א. תמצית טענות התובעת-

- 7 1. התובעת הינה עורכת דין במקצועה.
8 2. לטענתה, החל מיום 3 בפברואר 2016 ועד ליום 14 באוגוסט 2017, ביצעה הנתבעת
9 הפרות בוטות של חוק התקשורת ושלחה 48 מסרונים פרסומת לטלפון הנייד שלה וזאת
10 ללא רשותה.
11 3. התובעת פנתה לנתבעת ביום 10 באוגוסט 2017, בדרישה לחדול ממשלוח הודעות
12 הפרסומת ובמסגרת זו דרשה פיצוי כספי.
13 4. הנתבעת השיבה לפנייה ביום 17 באוגוסט 2017 וגרסה כי התובעת נתנה את הסכמתה
14 למשלח דברי הפרסומת, אך לא צרפה כל אסמכתא לכך. עוד נטען, כי חרף בקשת
15 ההסרה המשיכה הנתבעת לשלוח לתובעת הודעות נוספות.
16 5. בשים לב לאמור, ולנוכח מספר הפרות, עתרה התובעת לפיצוי כספי בסך של 48,000
17 ₪, המשקף את הפיצוי המקסימלי שאותו רשאי בית המשפט לפסוק, בהתאם לסעיף
18 30א(י) לחוק התקשורת.

ב. תמצית טענות הנתבעת-

- 19
20 6. הנתבעת מייצרת ומשווקת נעליים תחת המותג – "B. UNIQUE- SHOES". לטענתה
21 מדובר במפעל משפחתי קטן, אחד הבודדים המייצר ומשווק עדיין נעליים בישראל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

7. ביום 31 בינואר 2016 ביצעה התובעת רכישה בחנות הנתבעת בסניף גבעתיים. במסגרת זו הצטרפה התובעת למועדון הלקוחות של הנתבעת (הצטרפות למועדון כנגד תשלום בסך של 40 ₪), ובעקבות הצטרפותה, היא אף זכתה להנחה בסך של 420 ₪ ממחיר הרכישה במעמד הקנייה וההצטרפות.
- הנתבעת צרפה כנספח "א" לכתב הגנתה חשבונית מס המעידה על התשלום בעבור ההצטרפות למועדון וכן את מתן ההנחה שניתנה במעמד הרכישה מכוח החברות במועדון.
8. בהתאם לנהלי הנתבעת, לא ניתן להצטרף לחברות במועדון, אלא לאחר חתימה על טפסי הצטרפות.
9. דא עקא, שבשל עבודות שיפוצים בחנות ו/או שינוע הכרטיס מהחנות למשרדי הנתבעת בתל אביב, **אבד** כרטיס ההצטרפות למועדון שעליו חתמה התובעת.
10. משכך, צרפה הנתבעת כנספח "ב" לכתב הגנתה עותק צילומי של כרטיס הצטרפות למועדון הלקוחות של הנתבעת שבו נכתב בזו הלשון:
- " חתימה על טופס זה הינה כהסכמה לקבלת דיוור של חומרים פרסומיים ועדכוני שוטפים של בי יוניק באמצעי המדיה השונים".**
- לטענת הנתבעת- התובעת חתמה על כרטיס הצטרפות בנוסח זה.
11. רק בעקבות ההצטרפות למועדון הלקוחות, החלה התובעת לקבל מסרוני, כאשר ההודעה הראשונה נשלחה אליה בסמוך לאחר הצטרפותה (בראשית חודש פברואר 2016).
12. הנתבעת מציינת, כי מתוקף החברות במועדון, הייתה זכאית התובעת לקבלת הטבות, שאותן היא אף מימשה בפועל (מימוש צבירת נקודות וקבלת הנחות), כאשר לאותן הטבות אף קדמו תזכורות אשר נשלחו אליה באמצעות מסרוני. הנתבעת מפנה לעניין זה לרכישה נוספת שבוצעה על ידי התובעת ביום 1 ביוני 2016 ולהטבה בסך של 90 ₪ שאותה מימשה הנתבעת לאחר שנשלחו אליה הודעות תזכורת.
13. הנתבעת מציינת, כי היא מקפידה על קיום הוראות חוק התקשורת, וכי גם במסגרת ההודעות שנשלחו על ידה, ניתן היה בקלות ללחוץ על אפשרות הסרה, ואם הייתה התובעת מבקשת לעשות כן, לא היו נשלחות אליה הודעות.
14. אשר לבקשת ההסרה- זו נשלחה ביום חמישי 10 באוגוסט 2017, וביום ראשון ב- 13 באוגוסט 2017 היא הועברה לטיפול משרד חיצוני המטפל בדיוור הישיר, ובהתאם ביום שני 14 באוגוסט 2017 הוסרה התובעת מרשימת התפוצה של הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1 15. הלכה למעשה- מדובר במי שהצטרפה לחברות במועדון כנגד תשלום תמורה כספית,
2 רכשה ממוצרי הנתבעת, מימשה הטבות ואף המירה נקודות אשר נצברו לטובתה
3 לכסף, ואשר פשוט מנסה להוציא ממנה כספים שלא כדין.

ג. המסגרת הדיונית-

4
5 16. התביעה הוגשה ביום 6 בספטמבר 2017 בהליך של סדר דין מהיר. כתב הגנתה של
6 הנתבעת הוגש ביום 25 באוקטובר 2017. לתמיכה בכתבי הטענות הוגשו תצהירים.
7 17. התובעת נמנעה מהגשת כתב תשובה במענה לכתב ההגנה, ואולם ביום 5 בנובמבר
8 2017, הגישה התובעת הודעה מגובה בתצהיר (אשר התייחסה גם להיתכנות הליך
9 גישור), במסגרתה הובאה למעשה התייחסות לכתב ההגנה של הנתבעת (ועל כך בפרוט
10 בהמשך).

11 18. הצדדים פנו להליך גישור שלא צלח, והישיבה המקדמית בתיק התקיימה במועדה
12 ביום 28 בדצמבר 2017. לאחר שלא הושג הסדר בין הצדדים בישיבה זו, ביקשה
13 התובעת לקדם את התיק ולקבוע אותו להוכחות.
14 19. משכך, נקבע התיק להוכחות עוד באותו היום. במסגרת דיון ההוכחות נשמעה עדותה
15 של התובעת, וכן עדותו של מר שלומי (שלמה) ביסה מנהל הנתבעת (לא הוגשו תצהירי
16 עדות ראשית בתיק ותצהירי הצדדים אשר הוגשו במסגרת כתבי הטענות שימשו אותם
17 במסגרת הליך ההוכחות). עם תום הדיון סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל פה.

ד. דיון והכרעה-

ד.1. עובדות שהתחוורו וטענות חדשות שהועלו-

18
19
20 20. אין מחלוקת בין הצדדים, כי בתקופה שבין פברואר 2016 לאוגוסט 2017, שלחה
21 הנתבעת לתובעת 48 מסרוני פרסומת בהודעות מסר קצר לטלפון הנייד של התובעת
22 (להלן: "המסרונים").

23 21. מעיון במסרונים עולה, כי שמה של הנתבעת מופיע בהם והם נשלחו לאורך כל התקופה
24 מאותו מספר טלפון- בחלקם גם שמה של התובעת מופיע בהם כמי שאליה מיועדת
25 ההודעה; המסרונים מציעים הטבות שונות, לרבות מתנות בשווי כספי; אינפורמציה
26 אודות מספר הנקודות למימוש אשר עומדות לזכותה של התובעת ועוד.

27 בכל אותם המסרונים ישנה אופציה לביצוע הסרה.
28 תחילה, האופציה ניתנה במסגרת של שליחת הספרה "1" לצורך ביצוע ההסרה,
29 ובהמשך הוחלפה האפשרות לבצע הסרה באמצעות שליחת מספר בלחיצה על קישור
30 להסרה.

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 המדובר במסרונים אשר כפוף לבחינת סוגיית ההסכמה, עולים בקנה אחד עם הוראות
2 הדין (בכפוף לחריג אליו אתייחס בהמשך).
- 3 22. לאורך כל התקופה, היינו החל מחודש פברואר 2016 עד לחודש אוגוסט 2017, לא
4 ביצעה התובעת כל פעולה להסרת המסרונים והיא המשיכה לקבל אותם.
5 התובעת הסבירה, כי לא לחצה על כפתור ההסר בשל הטעמים הבאים (ישיבה
6 מקדמית מיום 28 בדצמבר 2017, עמ' 1 ש' - 25-21):
- 7 "במסרונים הראשונים שקיבלתי לא שלחתי הסר כל לא
8 הצלחתי להבין מה היה שם, אמרתי אולי יש להם טעות
9 מחשובית, ואז אחרי שלוש ארבע הודעות, בתחילה מסירים
10 ע"י לחיצה על הספרה 1, ולאחר מכן ע"י לינק להסרה, יש לי
11 גם פחד שמדובר בוירוס שיכול לגרום נזק. לאחר מכן פשוט
12 התעלמתי מזה. הייתי פעם אחת באחת החנויות ושאלתי
13 אותם מדוע ממשיכים לשלוח לי הודעות, לא הבנתי".
- 14 כאמור – ניתן היה לבצע פעולה הסר בכל אותן ההודעות אשר נשלחו לתובעת במהלך
15 אותה התקופה.
- 16 23. אין גם מחלוקת, כי בקשת הסרה (ולצדה דרישה לפיצוי כספי בגין ככל ההודעות
17 שנשלחו) נשלחה לראשונה רק ביום 10 באוגוסט 2017, למעלה משנה וחצי לאחר
18 ההצטרפות למועדון ומשלוח המסרון הראשון; אין גם מחלוקת, כי ביום 14 באוגוסט
19 2017 הוסר שמה של התובעת ממאגריה של הנתבעת ובכל מקרה לאחר מועד זה לא
20 נשלחו אליה מסרונים.
- 21 24. מטעמים השמורים עמה, נמנעה התובעת לגלות בגוף כתב התביעה את מהות הקשר
22 שלה עם הנתבעת וככל שתהפוך בכתב התביעה שהוגש על ידה, לא תמצא שם
23 התייחסות לדברים. כל שיש שם הוא טענה לפיה נשלחו אליה ללא הסכמה מסרונים
24 המזכים אותה בפיצוי.
- 25 לדברים דלעיל ישנה משמעות מהותית, שכן גרסתה הלקונית של התובעת כפי שהיא
26 מופיעה בכתב התביעה, התפתחה והשתנתה במהלך בירור התיק.
- 27 25. כך, בישיבה אשר התקיימה ביום 28 בדצמבר 2017, אישרה התובעת (פוזיטיבית-
28 לראשונה), כי היא הצטרפה ונרשמה לחברות במועדון הלקוחות של הנתבעת ביום 31
29 בינואר 2016 וכי היא החלה לקבל את המסרונים לאחר הצטרפותה למועדון (עמ' 1
30 ש' 13-14 לישיבה המקדמית מיום 28 בדצמבר 2017: "ש. את נרשמת למועדון של
31 הנתבעת. ת. כן. אני חברת מועדון"; עמ' 3 ש' 15-16 לישיבת ההוכחות מיום 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1 בדצמבר 2017: "ש. בעצם התחלת לקבל את ההודעות כשהצטרפת לחברות במועדון?
2 ת. נכון".
3 26. התובעת גם אישרה בדיון מיום 28 בדצמבר 2017, כי היא חתמה על טופס ההצטרפות
4 למועדון הלקוחות של הנתבעת, אשר צורף כנספח "ב" לכתב ההגנה (להלן: "טופס
5 ההצטרפות").
6 דא עקא, שלצד האמור, טענה התובעת (לראשונה), כי היא מחקה בטופס ההצטרפות
7 עליו חתמה את ההסכמה לקבלת מסרונים.
8 כך, בעמ' 1, ש' 16-19 לשיבה המקדמית:
9 "בתחילה כשהצטרפתי בחברת [צ.ל. - חברת - ר.ג.] מועדון,
10 בטופס שלהם רשום שאתה מאשר שאתה מסכים לקבלת מסרונים,
11 אני לא הסכמתי לקבלת מסרונים, אז שאלתי אותם איך אני יכולה
12 להצטרף בחברת מועדון בלי לקבל את המסרונים, אמרו לי תמחקי
13 מה שכתוב, מחקתי ובכל זאת קיבלתי מסרונים. אין לי אסמכתא
14 לזה".
15 כך, בעמ' 3, ש' 1-3 לשיבת ההוכחות:
16 "ש. האם חתמת על טופס ההצטרפות, נספח ב' לכתב ההגנה?
17 ת. חתמתי בכפוף לכך שמחקתי את המלל בעניין הדוא"ל, וכך
18 המוכרת אמרה לי לעשות במידה ואיני מעוניינת לקבל מסרונים".
19 התובעת נשאלה מדוע לדברים הללו אין זכר בכתב התביעה שלה והשיבה שאין היא
20 יודעת. כך בעמ' 3 לשיבת ההוכחות מיום 28 בדצמבר 2017 (ש' 28-29):
21 "לשאלת ביהמ"ש מדוע בתצהיר שלך שתומך בכתב התביעה
22 לא ציינת את העובדה שמחקת את ההסכמה למשלוח
23 מסרונים, אני משיבה שאני לא יודעת".
24 27. היינו, התחוויר כי התובעת הצטרפה כחברה למועדון הלקוחות של הנתבעת (התובעת
25 לא גילתה מידע מהותי זה בכתב התביעה ובתצהיר התומך לו), חתמה על טופס
26 הצטרפות (נספח "ב" לכתב ההגנה), ובדיעבד נטען כיום, כי ההצטרפות הייתה מסויגת
27 וכי התובעת מחקה מהטופס את הסכמתה לקבלת דיוור פרסומות.
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

2. ד - הנתבעת פעלה בהתאם להוראות סעיף 30א (ג) לחוק התקשורת-

28. סעיף 30א (ג) לחוק התקשורת קובע, כי על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי המפרסם לשגר דבר פרסומת אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, אם מסר הנמען את פרטיו למפרסם במסגרת רכישה, הודיע לו שפרטיו ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו ונתן לו אפשרות להודיע כי הוא מסרב אך הנמען לא עשה כן, לאמור:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)".

סעיף זה חל לטעמי על מערכת היחסים שבין הצדדים.

29. במקרה דנן התחוויר, כי התובעת מסרה את פרטיה למפרסם (לנתבעת) במהלך רכישה של נעליים בחנותה של הנתבעת בסניף גבעתיים, בחודש ינואר 2016.

30. אין גם מחלוקת, כי דבר הפרסומת שנשלח לתובעת מתייחס בדיוק לאותו המוצר אשר לגביו היא מסרה את פרטיה (נעליים).

31. אין גם מחלוקת, כי התובעת ידעה על כך, כי הנתבעת מבקשת לעשות שימוש בפרטיה לצורך דיוור חומרים פרסומיים, שכן התובעת מודה בכך שהיא חתמה על טופס ההצטרפות שהוגש לחתימתה.

32. דא עקא שהתובעת טוענת כיום, כי היא הודיעה לנתבעת בעת ההצטרפות למועדון, כי היא מסרבת לקבל דברי פרסומת ואף מחקה, כך לדבריה את המלל המתיר לנתבעת לדוור לה דברי פרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1 .לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את טענותיהם, סברתי שאין לקבל את טענתה זו
2 של התובעת, כי היא מחקה בטופס הצטרפות את סעיף ההסכמה לדיוור פרסומות,
3 וזאת לנוכח הטעמים הבאים:
4 המדובר בטענה עובדתית מהותית וחדשה אשר משום מה מועלית בדיעבד ואין לה כל
5 זכר בכתבי הטענות של התובעת.
6 כאן המקום להזכיר, כי לכתב התביעה שהגישה התובעת, צורף מכתב התשובה של
7 ב"כ הנתבעת מיום 17 באוגוסט 2017 ובמסגרתו נאמר בס' 2 במפורש ביחס לתובעת,
8 כי: "במסגרת זו חתמה על טופס הצטרפות למועדון הלקוחות, אשר בו הסכימה
9 מרשתך לקבלת דיוור ממרשתנו לרבות חומר פרסומי ועדכוני שוטפים". דא עקא,
10 שחרף הדברים הברורים והחד משמעיים האלה במכתב האמור (שצורף לכתב
11 התביעה), לא מצאה לנכון התובעת להתייחס לדברים, ומעבר לכך לא מצאה לנכון
12 לסתור אותם בכתב התביעה (התובעת אף לא מצאה לנכון להשיב "בזמת אמת"
13 למכתב האמור ולסתור את תוכנו או להעלות בו את טענת מחיקת ההסכמה לדיוור).
14 היינו, לא עלתה בכתב התביעה שום טענה שאומרת שהחתימה על טופס הצטרפות
15 הייתה חתימה מסויגת או חלקית. השכל הישר מחייב, כי טענה מהותית שכזו תטען
16 בכתב התביעה "בזמן אמת" וב"רחל בתך הקטנה", על אחת כמה וכמה שטענת ההגנה
17 הייתה מוכרת וידועה לתובעת.
18
19 אלא שבכך לא סגי; הנתבעת הגישה כתב הגנה לתיק וחזרה על אותן טענות בדבר
20 חתימה על טופס הצטרפות והסכמה לדיוור. התובעת מטעמיה שלה נמנעה מהגשת
21 כתב תשובה (וברי כי טענה חשובה שכזו הייתה צריכה לכל הפחות לעלות במסגרת
22 כתב תשובה). תחת זאת הוגש לתיק תצהיר נוסף של התובעת (במסגרת ההודעה על
23 הסכמה לפנות לגישור) ובו תשובות לכתב התביעה – תשובות אשר נתמכות כאמור
24 בתצהיר.
25
26 במסגרת אותו תצהיר שנושא תאריך של 2 בנובמבר 2017 ציינה התובעת, בין היתר,
27 כי:
28 "3. לא זו אף זו: בכתב הגנתה מנסה הנתבעת להכשיר את
29 השרץ ולטעון כאילו עם הצטרפותי כחברת מועדון, הסכמתי
30 לקבל מהנתבעת הודעות פרסום- זאת כאמור ללא כל ראייה
31 התומכת בטענה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1 4. הנתבעת מייצרת יש מאין, דבר אשר מאבד את תכלית
2 החוק, הפסיקה ברורה בנושא זה. חברות במועדון לקוחות
3 אינה מהווה הסכמה לקבלת דברי פרסומת (!!!) באם ירצה
4 הלקוח להינות מהנחות יוכל להגיע לבית העסק מרצונו ללא
5 כל שידול מצד בית העסק – זוהי תכלית החוק".
6

7 והדברים מדברים בעד עצמם- התובעת מגישה בחודש נובמבר 2017 תצהיר ובו
8 התייחסות להצטרפותה למועדון ומציינת, כי חברות במועדון אינה מהווה הסכמה
9 לקבלת דבר פרסומת, תוך שהיא אינה טוענת ולו ברמז, כי מחקה את המלל
10 שמתייחס להסכמה לדיוור (תשומת הלב שגם בהודעה זו אין אישור פוזיטיבי או גילוי
11 מתבקש, כי אכן התובעת הצטרפה למועדון הלקוחות).
12

13 דא עקא ולפתע פתאום בחודש דצמבר 2017 עולה גרסה חדשה כאמור, שעניינה
14 מחיקת המלל המתיר הסכמה לדיוור. מה השתנה פתאום? מדוע קודם לכן הדברים
15 לא נטענו שעה שבאה התייחסות מפורשת לאמור? לכך לא היה מענה או התייחסות
16 מצד התובעת ומשכך לא ניתן לתת משקל רב (לא כל שכן אמון) בגרסה כבושה זו.
17

18 תוצאת האמור הינה אם כן, כי לא ניתן לקבל את הגרסה המועלית בדיעבד, לפיה
19 התובעת הודיעה למפרסם, כי היא מסרבת לקבלת דברי פרסומת (ודוק – אין מחלוקת,
20 כי המפרסם מבחינתו נתן לתובעת הזדמנות להודיע שהיא מסרבת, שכן בטופס
21 ההצטרפות הובהר, כי חתימה משמעה הסכמה, והתובעת – שהינו עורכת דין בגירה
22 שעומדת על דעתה, הייתה יכולה שלא להסכים. כאמור לעיל, גם התובעת ציינה
23 בעדותה לעיל, שהוצעה לה האפשרות למחוק מלל).
24

25 34. מבלי לגרוע מן האמור לעיל, התנהלותה של התובעת מלמדת כשלעצמה, כי לא ניתן
26 להסתמך על טענתה, כי לא אישרה לנתבעת משלוח הודעות פרסומת.
27

28 לעניין זה, וכמכלול יש לציין את השיהוי שבפנייתה (לאחר שנה וחצי) – כל זאת שעה
29 שבמהלך התקופה הוסיפה התובעת לרכוש מוצרים מהנתבעת, לבקר בחנותה ואף
30 להנות מן ההטבות אשר הוצעו לה (כדוגמת המרת נקודות לכסף שעל כך ניתנה לה
31 הודעת מסרון); את חוסר יכולתה של התובעת להסביר מדוע לא נעשתה על ידה פנייה
32 משך התקופה; את העובדה שהתובעת הייתה יכולה לבצע על נקלה פעולת הסר אך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 בחרה שלא לעשות כן; את העובדה שהתובעת מסרה מיוזמתה את מספר הטלפון
2 שלה לנתבעת (ואם סברה שאין היא רוצה לקבל הודעות דיוור אזי מדוע מסרה את
3 מספר הטלפון שלה?); לכך יש לצרף את כתב התביעה הלקוני והחסר שהגישה
4 התובעת, אשר מי שקורא אותו לא יודע, כי התובעת הינה חברת מועדון (הגם
5 שלטענתה מחקה את ההסכמה לדיוור פרסומות).
6 זאת עוד; כמתואר לעיל גרסתה העובדתית של התובעת התפתחה והשתנתה לאורך
7 ההליך.
8 מן העבר השני ועל כך ארחיב בהמשך, התרשמתי שהנתבעת פועלת ככלל בצורה
9 תקינה, אינה שולחת מסרונים למי שלא מצטרף למועדון וכי מי שמבקש את הסרתו
10 מרשימת הדיוור מוסר לאלתר.
11 35. בשים לב לאמור סבורני, כי במקרה דנן מתקיימות הוראות סעיף 30א(ג) לחוק
12 התקשורת אשר מתירות למפרסם- ובמקרה דנן לנתבעת לשלוח את ההודעות מושא
13 התביעה לתובעת.
14 36. די בכך לטעמי כדי להביא לדחיית התביעה.
15 **ד.3. - ניתן אף לקבוע, כי הנתבעת פעלה בהתאם להוראות סעיף 30א (ב) לחוק**
16 **התקשורת-**
17 37. אין מחלוקת, כי אין בנמצא הסכמה מפורשת בכתב בדבר מתן הסכמה למשלוח
18 ההודעות (הנתבעת טוענת, כי מסמך זה אבד).
19 38. אין גם מחלוקת, כי על פי הדין וההלכה הפסוקה (ר' למשל רע"א 1231/17 ישי רז נ'
20 אימפרשן מדיה בע"מ- פורסם בנבו) הנתבע הוא שעליו להראות, כי ביקש את הסכמת
21 התובע למשלוח הודעות פרסומת וכי ההסכמה ניתנה, וכי: "ככלל, העובדה שהנתבע
22 אינו מסוגל להראות כי ההסכמה ניתנה לו נוכח קושי טכני כזה או אחר אינה יכולה
23 לשמש לו כטענת הגנה".
24 39. דא עקא, שבתיק דנן אין מחלוקת בין הצדדים, כי טופס הצטרפות נחתם על ידי
25 התובעת (שהרי התובעת מודה בכך).
26 40. המחלוקת היחידה בין הצדדים היא האם הטופס נחתם עם מחיקת סעיף דיוור
27 הפרסומות אם לאו.
28 41. מעת שכך, ומעת שקבעתי, כי אין לקבל את גרסתה של התובעת, כי מחקה בטופס
29 הצטרפות את סעיף ההסכמה לדיוור, הרי שנותרנו עם טופס הצטרפות שעליו חתמה
30 הנתבעת לגרסת שני הצדדים ובו הסכמה לדיוור פרסומות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 42. סעיף 30א (ב) לחוק התקשורת אוסר על שיגור הודעות פרסום באמצעי התקשורת
2 השונים, לרבות באמצעות מסרונים, זולת במקרה שבו ניתנה הסכמה מפורשת מראש
3 ובכתב של מקבל ההודעה, לאמור:
4 "ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה,
5 מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר
6 קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב,
7 לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-
8 פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם
9 קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף
10 קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו,
11 לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".
- 12 43. ובענייננו – הגם שהמסמך עצמו לא אותר, הרי שלנוכח האמור לעיל, כמו גם אישורה
13 של התובעת, כי חתמה על המסמך, הרי שיש לקבוע, כי ניתנה הסכמה מפורשת בכתב
14 למשלוח ההודעות כמובנה בסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.
- 15 **ד.4. - למעלה מן הצורך - אף אם הייתה מתקבלת גרסת התובעת במלואה**
16 **סבורני, כי אין זה המקום לפסוק פיצוי –**
- 17
- 18 44. גם אם הייתה מתקבלת עמדתה של התובעת, כי היא מחקה בטופס ההצטרפות את
19 דבר ההסכמה לדיוור פרסומות (ולא כך הוא הדבר לטעמי) וגם אם היה נקבע כי לא
20 ניתנה הסכמה, הרי שנוכח הוראותיו של סעיף 30א(1) לחוק התקשורת, בית המשפט
21 **איננו חייב לפסוק פיצוי, אלא הוא רשאי לעשות כן.** במקרה דנן, אינני סבור, כי פסיקת
22 פיצוי תשרת את התכליות שבבסיס החוק- נהפוך הוא.
- 23 45. השתכנעתי, כי הנתבעת **ככלל שומרת על הוראות החוק** ומנהלת רישום מסודר של
24 ההסכמות לדיוור ושולחת את המסרונים רק למי שהצטרף למועדון הלקוחות שלה,
25 חתם על טופס ומסר את פרטיו.
- 26 46. גם מעיון בהודעות אשר נשלחו בפועל על ידי הנתבעת עולה, כי מדובר בהודעות
27 שעולות בקנה אחד עם הוראות הדין (בכפוף לחריג שאותו אפרט להלן); ניתן לדעת
28 את זהות השולח וניתן לבצע פעולת הסרה. המדובר גם במסרונים שיש בהם כדי לסייע
29 לחברי המועדון, לחסוך כסף עבורם ולתת להם הטבות שונות.
- 30 47. גם כאשר התבקשה הנתבעת לבצע פעולת הסרה ביום 10 באוגוסט 2017, היא ביצעה
31 את הפעולה בתוך זמן קצר. בקשת ההסרה נשלחה ביום חמישי ה- 10 באוגוסט 2017
32 ואילו ההסרה בוצעה ביום שני ה- 14 באוגוסט 2017. המדובר בפרק זמן סביר בשים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 לב לחופשת סוף השבוע, ובהתנהלות תקינה של הנתבעת (ביום 10 באוגוסט 2017
2 נשלחו שתי הודעות וביום 14 באוגוסט 2017 נשלחה הודעה אחת).
- 3 48. לא הוצגה בפניי ולו גם אסמכתא אחת ביחס לנתבעת הקובעת, כי מדובר בחברה
4 שמפרה באופן תדיר את הוראות חוק התקשורת. בא כוחה של הנתבעת ציין, כי הליך
5 משפטי אחד שהתנהל כנגדה ביחס להפרת חוק התקשורת הסתיים במחיקת התביעה,
6 ותביעה אחרת עדיין תלויה ועומדת.
- 7 49. גם אם חלילה התרחשה תקלה אצל הנתבעת ומסיבה כלשהי לא נרשמה אי הסכמתה
8 של התובעת לקבלת דיוור פרסומי (ככל שהייתה כזו- ולהבנתי לא נמסרה אי הסכמה
9 שכזו), הרי שגם אז ומעת שמדובר בחברה אשר מקפידה ככלל על התנהלות תקינה ועל
10 החתמת הקונים על טופס הסכמה נפרד, לא סברתי שיש מקום לפסיקת פיצוי. ראה
11 והשווה לעניין זה גם את שנפסק בת"ק (ת"א) 40364-06-16 בעניין **עידן דוייב נ'**
12 **אופטיקה הלפרין** (פורסם בנבו), ואת רת"ק (ת"א) 8240-04-17 בין אותם הצדדים
13 במסגרתו דחה בית המשפט המחוזי בת"א את בקשרת רשות הערעור על פסק דינה של
14 כב' השופטת בן יצחק.
- 15 50. בנסיבות העניין יש גם להביא במניין השיקולים את התנהלותה של התובעת. המדובר
16 בעורכת דין במקצועה, אשר קיבלה גם לשיטתה במשך **למעלה משנה וחצי** מסרוני
17 פרסומיים בקשר עם חברותה במועדון לקוחות אליו הצטרפה, ובמשך כל אותו הזמן,
18 היא לא מצאה לנכון לעצור את משלוח ההודעות הללו, בין אם דרך של לחיצה על
19 "הסר" ובין אם בדרך של פנייה לחנות שלמועדון הלקוחות שלה הצטרפה.
- 20 51. התובעת הסבירה, כי לא לחצה על כפתור ההסר בשל הטעמים אותם פירטתי לעיל.
21 דא עקא, שקשה לקבל גרסה זו. וכי מה יותר פשוט היה לפנות במכתב לנתבעת ולהסב
22 את תשומת לבה לכך, כי היא הצטרפה אמנם למועדון, אך לא נתנה את הסכמתה
23 למשלוח מסרוני פרסומת.
- 24 52. אלא שבמשך כל אותו הזמן לא עשתה התובעת דבר, ותחת זאת המשיכה להנות
25 מההטבות אשר נשלחו אליה באמצעות המסרוני, כמו למשל המרת נקודות הזכות
26 שהצטברו בחשבונה לכסף, וזאת לאחר שהודעות תזכורת נשלחו אליה ביחס לכך.
- 27 53. בראשית דיון ההוכחות בתיק, ביקשה התובעת להגיש עוד שני מסמכים המעידים על
28 אי הסכמה שלה לדיוור פרסומות בחברות אחרות, וזאת על מנת לשכנע את בית
29 המשפט, כי מדובר במי שאינה מעוניינת בקבלת פרסומות. לנוכח התנגדותו המוצדקת
30 של ב"כ הנתבעת לא התרתי את הגשת המסמכים הללו (שכן אלה לא גולו קודם לכן
31 בתצהיר גילוי המסמכים,, לא צורפו לכתבי הטענות ולא הועברו קודם לכן לצד שכנגד
32 –ועסקינן בהליך בסדר דין מהיר).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 דא עקא, שגם נאמץ את גרסתה זו של התובעת ונקבע, בפנינו בעלת דין שמתנגדת דרך
2 קבע לקבלת פרסומות, הרי שהתהייה היכן הייתה התובעת משך שנה וחצי עד אשר
3 נזכרה לפנות בדרישה להסרה ולפיצוי רק מתחדדת (ומדוע בחרה להתעלם מהם).
- 4 54. לא זו אף זו - התובעת אינה כופרת בכך, שבמהלך התקופה שבה קיבלה מסרוניס היא
5 המשיכה לרכוש אצל הנתבעת (הנתבעת צרפה קבלות בדבר מועדים) ועשתה שימוש
6 בכרטיס המועדון שלה. נשאלת השאלה - מדוע עת ביקרה התובעת בחנויות הנתבעת
7 היא לא עמדה על ביצוע ההסרה. בעדותה בבית המשפט טענה התובעת, כי היא אכן
8 ביקשה זאת, אלא שלדברים אין זכר בכתב התביעה, וממילא שהתובעת לא מסוגלת
9 להצביע על תאריך שבו ביקשה את ההסרה, או לנקוב בשם של מוכרת שעמה שוחחה.
- 10 55. כל אלה יוצרים תחושה לא נוחה, בלשון ההמעטה לרבות ביחס לכנותה של תביעתה.
11 והדברים צריכים להיאמר במפורש - תביעה זו לא הייתה צריכה לבוא לאוויר העולם
12 ומעת שבאה, על בית המשפט לדחות אותה, תוך שליחת מסר תקיף, כי תביעות
13 שאינן עולות בקנה אחד עם תכלית חוק התקשרות, ואשר יש בהן כדי לגרור לשווא
14 לבית המשפט צדדים אשר מקפידים ככלל על קיום הוראות החוק, יידחו תוך חיוב
15 בהוצאות.
- 16 56. בר"ת"ק 16-11-43995 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ (פורסם בנבו), עמד בית המשפט
17 המחוזי בת"א (כב' השופטת אביגיל כהן), על העיסוק הלא מידתי של בתי המשפט
18 בתביעות המוגשות לפי חוק התקשורת, לאמור:
19
- 20 "ג) בתי המשפט לתביעות קטנות, בתי משפט השלום ואף
21 בתי המשפט המחוזיים ובכלל זה גם בית משפט זה בשבתו
22 כערכאת ערעור על בתי משפט לתביעות קטנות, מקדיש זמן
23 שיפוטי לא מידתי ואף לא סביר לטעמי בכל הקשור לטיפול
24 בתביעות המוגשות לפי חוק התקשורת".
- 25
- 26 וכן: "ברור, כי בזבוז זמן שיפוטי על חשבון צדדים
27 שתביעותיהם הצודקות ממתינות להכרעה שיפוטית,
28 המתעכבת בשל הצורך להשקיע זמן ניכר בתביעות ספאס,
29 אינו בא לשרת את התכליות שבבסיס חוק התקשורת".
- 30 57. דברים אלה מתאימים גם להליך דכאן אשר לטעמי לא היה מקום להביאו לדיון בפני
31 בית המשפט, הן לנוכח האמור לעיל והן לנוכח היעדר הגשמת תכליות החוק. המדובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 במקרה מובהק של חברת מועדון שנרשמה לחברות בו, חתמה על טופס הצטרפות
2 (ונמנעה מלגלות זאת בכתב התביעה אלא רק בדיעבד סיפקה הסברים ופרשנויות)
3 נהנתה מההטבות הגלומות בחברות במועדון, ובדיעבד לאחר שנה וחצי דורשת פיצוי
4 בסך של 48,000 ₪ ללא הוכחת נזק. זוהי דרישה בלתי מתקבלת על הדעת ולכך לא
5 יכול בית המשפט לתת יד.
- 6 58. ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגדי (פורסם בנבו) עמד כב' השופט פוגלמן, על
7 תכליות חוק התקשורות ומטרותיו. במסגרת זו עמד בית המשפט העליון על הבעיות
8 שנגרמות כביכול ממשלוח "הודעת ספאם", ובכלל זה: תוכן ההודעות (מידע שקרי או
9 פוגעני שהנמען אינו חפץ בו); פגיעה בפרטיות (כתובת שהועברה ללא הסכמה); קלות
10 ההפעלה והעלות הנמוכה; העברת עלויות הפרסומים מן המפרסם לנמען; פגיעה
11 בצדדים שלישיים.
- 12
13 כל השיקולים הללו אינם רלוונטיים במקרה דנן בו מסרה התובעת מיוזמתה שלה
14 את מספר הטלפון שלה לנתבעת, חתמה על טופס הצטרפות, וקיבלה מסרונים
15 שמשקפים הטבות כספיות בפועל – הטבות שאותן מימשה וניצלה התובעת בפועל,
16 בין אם בדרך של המרת נקודות לכסף ובין אם מימוש מבצעים השמורים לחברי
17 מועדון. לא רק שהתובעת הייתה חפצה במידע האמור, אלא שהתחוויר, כי היא עשתה
18 בו שימוש לצרכיה שלה.
- 19
20 משכך, הרי שגם אם היה מסתבר, כי התובעת מחקה את דבר הסכמתה לקבלת
21 מסרונים בטופס הצטרפות (והנתבעת לא יישמה זאת), הרי שההתנהלות
22 המתוארת לעיל אשר יוצרת תחושה לא נעימה בלשון ההמעטה ואינה מקימה
23 לתובעת עילת פיצוי. לא לכך התכוון המחוקק-הדבר אינו עולה בקנה אחד עם תכליות
24 החוק (גם לא תכליות בדבר אכיפה, הרתעה יעילה). גם אם הייתה תקלה, הרי שכשם
25 שהתובעת ידעה לגשת לנתבעת ולהירשם כחברת מועדון; כשם שידעה להנות
26 מההטבות ולהמשיך ולפקוד את חנותה של הנתבעת גם ב 2016 וגם ב- 2017 - הרי
27 שבאותה קלות ניתן היה לפנות לנתבעת ולהבהיר לה (בפקס מתועד, בשיחת טלפון
28 עם תרשומת אחריה, או בשיחה עם מוכרת שפרטיה יתועדו- "הצטרפתי למועדון,
29 אבל הבהרתי שאני לא רוצה לקבל מסרונים") – מה יותר פשוט מכך?! מה ההגיון
30 להחריש, לאגור מסרונים ואז לבוא לאחר שנה וחצי בדרישת פיצוי שכזו!?
- 31 ד.5. - טענות נוספות שיש להידרש אליהן –

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

59. בסיכומיה, טענה התובעת, בהסתמך על ת"ק (ת"א) 9196-05-15 **צביה פיין נ' סטימצקי (2005) בע"מ** (פורסם בנבו), כי חברות במועדון אינה מהווה הסכמה לקבלת דברי פרסומת. דא עקא שאין להסיק את שנטען מפסה"ד האמור. המדובר שם בפס"ד שבו לא הוכחה דוגמת טופס ההצטרפות, זאת בשונה מהמקרה דכאן, שבו אישרה התובעת, כי הטופס שצורף כנספח "ב" לכתב התביעה היה הטופס שעליו נדרשה לחתום (וטופס זה כולל כאמור הסכמה לדיוור).
60. עוד נטען בסיכומים (ולא כתב התביעה), כי מעת שפקעה החברות במועדון, פג גם תוקף ההסכמה לדיוור פרסומות, וכי החברות במועדון הייתה בתוקף למשך שנה, קרי עד לסוף חודש ינואר 2017. בעניין זה מפנה התובעת לת"ק (ת"א) 1613-03-14 **לירון בן ארי נ' סטימצקי (2005) בע"מ** (פורסם בנבו). עיינתי בפסק הדין האמור, ואולם אין דעתי כדעתה של השופטת המלומדת שם. בעניין זה מקובלת עליי עמדת בית משפט השלום בתא"מ (קריות) 18979-05-15 **חיקי אופיר נ' רוזן ומינץ בע"מ** (פורסם בנבו), אשר מתייחס למשלוח הודעות גם לאחר תום תקופת החברות במועדון: **"סבורה אני כי ללא הוראה מפורשת של מקבל ההודעה, במקרים בהם כבר קיבל הודעות קודמות ואף נהנה מתוכנו, אין מקום להפסקה אוטומטית של משלוח ההודעות. לקוח שהיה חבר מועדון ונהנה מהנחות, יכול וימצא שימוש בקבלת הודעות גם לאחר תקופת חברותו, אם עדיין ממשיך הוא לרכוש באותה חנות ולהינות מהתחום בו היא עוסקת"**.
- דברים אלה יפים ונכונים למקרה שבפנינו, שעה שגם לא נסתרה טענת הנתבעת בסי' 12 לכתב ההגנה, לפיה גם בחודש יוני 2017 (לכאורה אחרי פקיעת תוקף החברות), רכשה התובעת 2 פריטים תוך מימוש זכאות של 25% הנחה המוקנית לחברי מועדון על רכישת מוצר שני (כאשר לאותה הטבה קדמה הודעת מסרון יומיים קודם לכן). משכך דין הטענה להידחות.
61. אשר לטענת **"ההסר"** התובעת טענה בסיכומיה (בצדק), כי אפשרות ההסרה אינה מתקנת את הפגם. יחד עם זאת, ברע"א 1954/14 בעניין **אילן חזני נ' שמעון הנגבי** (פורסם בנבו) ציין כב' השופט רובינשטיין, כי: **"אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעות גובה הפיצויים שיש לשלם על הפרת סעיף 30 לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן המטרד במהרה ... אם כן, חובת הקטנת הנזק כשלעצמה – אין בדין, בנתון לאמור מעלה בדבר תום הלב, בין השאר ..."**. ההסרה במקרה דנן הייתה כאמור קלה יחסית. מעבר לכך,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 חובת תום הלב מקפלת בתוכה גם את ההבנה, כי אי אפשר לצבור 48 הודעות ולקוות
2 לפיצוי שהוא מכפלת של ההודעות ב-1,000 ש.ח.
3
4 זאת ועוד; הגם שהדברים לא נטענו במפורש בכתב התביעה אתייחס לסוגייה נוספת
5 שעלתה. התחזור, כי האפשרות לביצוע הסרה בחלק מהמסרונים, הייתה באמצעות
6 לחיצה על קישור "לינק", זאת בשונה מהודעות אחרות שבהם ניתן היה לשלוח בחזרה
7 הודעת הסרה. סעיף 30א(ד) לחוק התקשרות דן בזכותו של נמען לשלוח הודעת סירוב.
8 ברת"ק (ב"ש) 49131-01-16 יורי קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל (פורסם
9 בנבו), קבע בית המשפט המחוזי, כי "כאשר מדובר בהודעת מסר קצר, יש לאפשר
10 לנמען אפשרות של משלוח הודעת הסירוב כאמור בחוק: "בדרך בה שוגר דבר
11 הפרסומת" – דהיינו באמצעות מסר קצר בחזרה". מעבר לכך שאין בנמצא טענה
12 חזיתית של התובעת ביחס לכך (סוגיית ההסרה באמצעות קישור) סבורני, כי גם אם
13 הייתה כזו, הרי שלנוכח מכלול הנסיבות המתואר לעיל עליו יש למנות גם את המשך
14 ביקוריה של התובעת בחנות (בהם לא הוכח שנעשה ניסיון לבקשה הסרה), לא קמה
15 לתובעת זכות לקבלת פיצוי כספי.
16
17 להשלמת הדיון בסוגיה זו אוסיף ואציין, כי לא מצאתי ממש בחשש לבצע פעולת הסרה
18 באמצעות לחיצה על הקישור ("הלינק"). המדובר בנתבעת אשר מוכרת לתובעת, שיש
19 עמה אינטראקציה לתובעת (לרבות בהגעה לחנות הנתבעת), כך שהחשש מפני וירוסים
20 הוא פחות. המדובר בלחיצה קלה על כפתור. הא ותו לא (לעניין שליחת מסרון מאת
21 צד אשר מוכר למקבל – ר' תא"מ (הרצליה) 17667-02-16 טלי פורת נ' התיאטרון
22 הקמארי של תל אביב; ת"ק (הרצליה) 2676-04-17 אביחי ארבל נ' או.די.אס טריידינג
23 בע"מ.
24
25 62. בסיכומיה, הלינה התובעת על כך שלא הובאו עדים רלוונטים מטעמה של הנתבעת
26 למתן עדות. כך למשל לא הובאה המוכרת בחנות או אדם בשם שרון שמבצע בדיקה
27 לטפסים שמגיעים מהחנויות. לא מצאתי ממש בטענה, זאת לנוכח העובדה, כי טענת
28 התובעת להסכמה מסויגת לדיוור עלתה לראשונה רק בשיבות שהתקיימו ביום 28
29 בדצמבר 2017; בנוסף אין זה סביר, כי מוכרת שאינה עובדת בחנות ו/או עובד אחר,
30 יוכלו לזכור ממרחק של שנתיים ימים האם בטופס פרטני כזה או אחר הייתה הסכמה
31 לדיוור אם לאו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11758-09-17 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

- 1 63. אשר למשלוח הודעות לאחר בקשת "ההסר" – כפי שהבהרתי לעיל, הבקשה נשלחה
2 ביום חמישי ה- 10 באוגוסט 2017 (במועד זה נשלחו שתי הודעות), וההסרה בוצעה
3 ביום שני ה- 14 לאוגוסט 2017 (במועד זה נשלחה הודעה אחת). המדובר בפרק זמן
4 סביר, והסברה של הנתבעת על כך שהטיפול החל ביום העסקים שלאחר קבלת
5 ההודעה הוא הגיוני וסביר (ר' גם לעניין זה את שקבעתי בת"ק 49785-12-16 **אוריאל**
6 **רז נ' אורי לוי ואח'**; בקשת רשות הערעור עליו נדחתה במסגרת רת"ק 71598-07-17).
7 64. התובעת הפנתה בסיכומיה לת"ק (ת"א) 20453-03-11 עו"ד **אסף לוטן נ' לוג טק**
8 **תקשורת בע"מ** (פורסם בנבו) אלא ששם נקבע, כי הנתבעת לא הביאה ולו בדל של
9 ראיה לכך, כי התובע ערך הליך של רישום באתרה. לא כך הוא המקרה שבפנינו, מעבר
10 לטענת הנתבעת בדבר חתימה על טופס הצטרפות, ישנה עדות ברורה של התובעת, כי
11 היא חתמה על טופס ההצטרפות (תוך שהיא מסייגת את דבר ההסכמה).
12 65. בכתב התביעה ביקשה התובעת להפנות לתא"מ (פ"ת) 38120-08-15 **אייש נ' פוקס**.
13 המדובר בהליך משפטי שבו הגישה ב"כ התובעת תביעה אישית כנגד הנתבעת שם,
14 ואולם גם מקרה זה אינו דומה למקרה שבפנינו. באותו המקרה שלחה הנתבעת
15 מסרונים לתובעת שם בשל שגגה - הנתבעת שם התכוונה לשלוח מסרון לחברת מועדון
16 אשר מספר הטלפון שלה היה דומה למספר הטלפון של התובעת שם. לא כך הם
17 הדברים במקרה שבפנינו שבו מסרה התובעת לנתבעת את מספר הטלפון שלה.

ה. סוף דבר-

- 18
19 66. התביעה שבפני התחווה להיות תביעת סרק אשר דינה להידחות.
20 67. בת.ק. (ת"א) 67741-12-15 **אופיר ורדי נ' דניאל פורת (2015)** (פורסם בנבו), קבע כבי
21 השופט עמית יריב, כי בתביעות ספאם אשר מתבררות להיות תביעות סרק יש מקום
22 לפסוק הוצאות משפט ריאליות (בגדר "אפקט מצנן"), לאמור:

23 "[...] לתובעים על פי חוק הספאם יש תמריץ כלכלי מובהק וברור
24 להגיש תביעות. אל מול תמריץ זה, אשר נועד, כפי שציין כבי
25 השופט פוגלמן [ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (2014) – ע"ל], לתמרץ
26 הגשת "תביעות יעילות", עמדתי היא שיש לקבוע מנגנון נגדי, אשר
27 ייצור תמריץ שלילי להגשת תביעות סרק. הטעם לכך הוא כפול.
28 ראשית, מנגנון הפיצוי הקבוע בחוק הספאם נועד ליצור "אכיפה
29 אזרחית". יתרונה של אכיפה אזרחית, בוודאי כשהדברים נוגעים
30 לדיני צרכנות, הוא ברור מבחינה ציבורית. הוא יוצר "מכפיל כוח"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1 באכיפתן של הוראות חוק אשר לרשויות המדינה אין די משאבים
2 על מנת לאכוף אותן, ומאפשר לאזרח שנפגע מעוולה כאמור
3 לדרוש "תיקון" מבלי להיות תלוי בגורמי חקירה או תביעה.
4 אלא שמי שמבקש לאכוף את החוק, מי שאוחז בתרמילו את
5 סמכויות האכיפה, צריך להקפיד לעשות בו שימוש נכון, זהיר –
6 ובתום לב, וזאת בעיקר משום שלא רק את עניינו שלו הוא מביא
7 אל בית המשפט, אלא עניין ציבורי. ועל כן, ככל שתידחה תביעתו
8 – לא עניינו שלו לבדו הוא הסופג מכה, אלא עניינו של הציבור
9 כולו.

10 שנית, כפי שציינתי לעיל, חוק הספאם, ובעיקר פסק הדין בעניין
11 חזני, הביא ל"מבול" של תביעות מסוג זה המוגשות לבתי המשפט
12 השונים. העלויות הנמוכות יחסית של ניהול הליך "ספאם" בבית
13 המשפט לתביעות קטנות, יחד עם הסיכוי הגבוה לפיצוי יוצרים
14 חשש ממשי להגשת תביעות סרק טורדניות. אני סבור, כי לצד
15 פיצוי ראוי והולם במקרים שבהם הוכחו יסודותיה של העוולה
16 לפי חוק הספאם, לרבות פסיקת הוצאות בשיעור מתאים (וראו
17 לעניין זה את פסק הדין בעניין חזני, שבו נערך ניתוח מפורט של
18 השיקולים בפסיקת הוצאות ההליך), כאשר מתברר שתביעתו של
19 התובע – תביעת סרק היא, וכי הוגשה שלא בתום לב – יש לפסוק
20 הוצאות בשיעור ריאלי, תוך התחשבות בהטרדת הנתבעים ובנזק
21 הפוטנציאלי למאבק בתופעת הספאם – נזק שנגרם בכל פעם
22 שנדחת תביעה מסוג זה."

23 נימוקיו אלה של כב' השופט יריב מקובלים עליי.
24 68. משכך ובשים לב לכך שדין תביעה זו להידחות, יש לחייב את התובעת בהוצאותיה
25 הריאליות של הנתבעת, שנדרשה להתגונן מפני תביעה זו ואף לקיים דיון הוכחות. יחד
26 עם זאת הבאתי בחשבון, כי דיון ההוכחות התקיים באותו היום שבו התקיימה
27 הישיבה המקדמית, כך שאינני משית א מלוא ההוצאות הריאליות במקרה דנן.
28 69. אשר על כן, **התביעה נדחית. התובעת תישא בהוצאות הנתבעת בסך של 2,000 ₪ וכן**
29 **בשכ"ט ב"כ הנתבעת בשיעור של 14,040 ₪.** הסכומים האמורים ישולמו לנתבעת
30 בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין. סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
31 מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 17-09-11758 צסנר נ' ר.ביסה בע"מ

1

2

המזכירות תשלח את פסק הדין בדואר רשום וכן באמצעות הפקס לצדדים.

3

4

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

5

רז נבון, שופט

6

7

8

9